

Så bøjed den dødsdømte nakken

Christian Dyrst 2007

Så bø - jed den døds-døm-te nak-ken, de slæb - te ham nå - des-løst med. Han

Så bø - jed den døds-døm-te nak-ken, de slæb - te ham nå - des-løst med. Han

Så bø - jed den døds-døm-te nak-ken, de slæb - te ham nå - des-løst med. Han

Så bø - jed den døds-døm-te nak-ken, de slæb - te ham nå - des-løst med. Han

bar selv sit kors ud mod bak-ken, der — lå på et guds - for-ladt sted

bar selv sit kors ud mod bak-ken, der — lå på et guds - for-ladt sted

bar selv sit kors ud mod bak-ken, der lå på et guds - for-ladt sted

bar selv sit kors ud mod bak-ken, der lå på et guds - for-ladt sted

1 Så bøjed den dødsdømte nakken,
de slæbte ham nådesløst med.
Han bar selv sit kors ud mod bakken,
der lå på et gudsforladt sted.

2 Han bar på al ondskab og vrede,
på myrdede håb og fortræd,
og folk vendte ho'det i lede,
mens andre slog øjnene ned.

3 Men hen over stenbro og mure
og sort mod hvert eneste hus
gled skyggen af drømmens konturer
- en vingskudt fugl gennem grus.

Joh 19,17

Lisbeth Smedegaard Andersen 1991